

Κιλίκων μέρος τι ἦν ὑπ' αὐτῷ, καὶ οὐδόν θυνατεῖαι μόνον, 616.
ἄλλα καὶ τρεῖς ὑπῆρχαν ἐν αὐτοῖς. Τῷ δὲ λόγῳ τούτῳ συνηγορεῖ
τὸ ἐν τῇ Ἑλαιίῳ χειμαρρώθεος ποτάμιον θείκυνθεῖαι Κήτειον·
ἔμπιπτει δὲ οὗτος εἰς ἄλλου ὅμοιον, εἴτ' ἄλλου, καταγρέφουσι
δὲ εἰς τὸν Κάϊκον· δὲ Καϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ιδης ὁ εῖ, κατάπερ
εἴρηκε Βαρχυλίδης· οὖντ' ὡς Εὐριπίδης τὸν Μίχρουν φησὶ τὰς
διωγμασμένας

Ναὶ εὖ Κελαυνὸς ἐσγάγτοις Ἰδης τόποις.

πολὺ γάρ της Ἰδης ἀπωνειν αἱ Κελαιναί· πολὺ δὲ καὶ αἱ τοῦ
Καίκου πηγαί· διέκυνυσται γάρ ἐν πεδίῳ. Τῆμνου δὲ ἐξὶν ὄρος,
ὅδιορίζει τοῦτό τε καὶ τὸ καλούμενον Ἀπίας πεδίον, ὃ ὑπέρ-
κειται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θρίην πεδίου. Πει δὲ ἐκ τοῦ Τήμνου
ποταμὸς Μύσιος, ἐμβαλλών εἰς τὸν Καίκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς
αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν
τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου·

ἰὼ Κάτικε Μύσιαι τ' ἐπιβοόσι.

Ἐγγὺς δὲ τῶν πυγῶν κώμη Γέρυγιδος ἔστιν, εἰς τὴν μετώπιστην
Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελών.

K E Φ_a B_a

S. I.

Ἐπεὶ δὲ τῇ παρολίᾳ τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπα-
ρατέταται ἡ νῆσος Λέσβος, λόγου ἀξίᾳ πλείσου· περίκειται δὲ
αὐτῇ καὶ υησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῆς
τε καὶ τῆς ἡπείρου, καιρὸς ἡδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γάρ
ταῦτα ἔστιν Αἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος
ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. Ἀρκτέου δὲ, ἀφ' ὕπνπερ καὶ τὴν
παρολίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

§. 2.

616. Ἀπὸ Λεκτοῦ τοῦν ἐπὶ Ἄσσου πλέουσιν ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ, κατὰ Σέγριου τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον. Ἐνταῦθα δέ που καὶ Μηδυμνα πόλις Λεσβίου ἐσὶν ἀπὸ ἔξηκοντα σαδίων τῆς ἐκ Πολυμηδίου ποὺς τὴν Ἄσσου παραλίας. Οὕστις δὲ τῆς περιφέρειας σαδίων χιλίων ἑκατὸν, ἢν ἡ σύμπασσα ἐκπληροῖ νῆσος, τὰ καθ' Ἑκαταὶ οὖτας ἔχει· ἀπὸ Μηδύμης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον, ἐν θεξιῇ ἔχουσι τὴν νῆσον, καθ' ὃ αἱ

617. Κάναι μαλισταὶ ἀντίκεινται τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι, σάδιοι εἰσὶ τριακόσιοι τετταράκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ Σύγριου, διπερ
ἐστὶ τῆς νῆσου τὸ μῆκος, πεντακόσιοι ἔξηκοντα· εἰτ' ἐπὶ τὸν Μηδυμναῖκυ, δισκόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δὲ κεῖται μεταξὺ Μηδύμης καὶ τῆς Μαλίας, ἡ μεγίστη πόλις, διέχουσα τῆς Μαλίας ἕνδομήκοντα σαδίους, τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, δύσους καὶ τῶν Ἀργυρουνσσῶν· αἱ τρεῖς μέν εἰσιν οὐ μεγάλαι νῆσοι, πλησιάζουσι δὲ τῇ ἡπείρῳ, παρακείμεναι ταῖς Κάναις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηδύμης κατὰς κώμην τῆς Μηδυμναίας, καλουμένην Αἴγειρον, σενωτάτη ἐσὶν ἡ νῆσος, ὑπέρβασις ἔχουσα εἰς τὸν Πυρρόστον Εὔριπον σαδίων εἴκοσιν. Ιδεύται δὲ ἡ Πύρρα ἐν τῷ ἑσπερίῳ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑκατόν. Εἶγει δὲ ἡ Μιτυλήνη λιμένας δύο· ὁν ὁ νότιος κλειστὸς τριώρεσι, καὶ υψησὶ πεντήκοντα· ὁ δὲ βόρειος μέρας καὶ βαθὺς, χώματι σκεπαζόμενος πρόκειται δὲ ἀμφοῖν νησίον, μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόδι τοιούτους.

§. 3.

Κατεσκεύασαι δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς. ἄνδρας δὲ ἔσχεν ἐνδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακὸν, ἐντὸν ἑπτάσοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδου, ὃν φησιν

Άλκαῖος, Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα, τελέσαι μέγαν ἀθλον, 617.
 καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ρύσασθαι, κτένυντα ἄνδρα μαχα-
 τὸν, ὃς φησι, βασιλήων παλαιστὸν, ἀπολιπόντα μό-
 νου ἀνίστην τὸν ἀχέων ἀποπέμπων. Συνήκματες δὲ τού-
 τοις καὶ ἡ Σαπφώ, Θαυμασόν τι χρῆμα· οὐ γάρ ἔτιμεν ἐν τῷ
 τοσούτῳ χρόνῳ μημονευομένῳ φανεῖσθαι τινα γυναικας ἐν-
 σύμιλου ἐκείνῃ, οὐδὲ κατὰ μικρὸν, ποιήσεως γάρ οιν. Εἶτα ραννίθη
 δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων διὰ τὰς
 διχοσασίας· καὶ τὰς σασιωτικὰς καλούμενα τοῦ Άλκαίου πομή-
 ματα περὶ τούτων ἐστί· ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακός
 ἐγένετο. Άλκαῖος μὲν οὖν ὄμοιῶς ἐλοιδορεῖτο καὶ τούτῳ, καὶ
 τοῖς ἄλλοις, Μυρσίνῳ καὶ Μεγαλαγύρῳ, καὶ τοῖς Κλεανωκτί-
 θαις, καὶ ἄλλοις τισὶν, οὐδὲ αὐτὸς καθαρεύων τῶν τοιούτων
 νεωτερισμῶν· Πιττακός δὲ εἰς μὲν τὴν τῶν δυνατειῶν καταλιπειν
 ἔχοντα τῇ μοναρχίᾳ καὶ αὐτός· καταλύσας δὲ ἀπέδωκε τὴν
 αὐτονομίαν τῇ πόλει. Τέστερον δὲ ἐγένετο χρόνοις πολλοῖς Διο-
 φάνης ὁ ρήτωρ· καὶ τοιαῦτας δὲ Ποταμῶν, καὶ Λεσβοκλῆς, καὶ
 Κριναγόρας, καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. Οὗτος δὲ καὶ πο-
 λιτικὸς ὄντος ὑπῆρξε, καὶ Πομπηίῳ τῷ Μάγυῳ κατέστη φίλος,
 μαθητεῖα διὰ τὴν ἀρετὴν τούτην, καὶ πάσας συγκατώρθωσεν
 αὐτῷ τὰς πράξεις. ἀφ' ὧν τὴν τε πατρίδα ἐκόσμησε, τὰ μὲν
 δι' ἐκείνου, τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ· καὶ ἐκυτὸν πάντων Ἑλλήνων ἐπι- 618.
 φανέστανταν ἀνέδειξεν· υἱόν τε ἀπέλιπε Μάρκου Πομπηίου, ὃν
 τῆς Άσιας ἐπίτροπον κατέστησε ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός· καὶ
 νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. Άθηναῖοι
 δὲ ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστῳ ψόγῳ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι
 Μιτυληναίους ἡβῆδὸν ἀποσφαγῆσαι· μετέγυνωσαν δὲ, καὶ ἔρδη
 μᾶς Θαῖττον ἡμέρᾳ τὸ ψηφισματικὸν ἀφεγμένον ὃς τοὺς σρατηγοὺς,
 πρὶν ἡ προσῆξαι τὸ προσαγγεῖν.

§. 4.

618. Ή δέ Πύρρα κατέστραπται τὸ δὲ προάστειον οἰκεῖται, καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις σαδίου ὄγδοοντα. Εἰτ' Ἱρετούς ἐστι μετὰ τὴν Πύρραν ἴδρυται δ' ἐπὶ λόφου, καθηκειτε ἐπὶ θαλατταν· εἰτ' ἐπὶ τὸ Σίγριον ἐντεῦθεν σάδιοι εἰκοσιοκτώ. Έξ Ηρεσσοῦ δ' ἡσαν Θεόφραστός τε, καὶ Φανίας, οἱ ἔχοντων περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριστοτέλους γνώριμοι. Τύραμος δὲ ἐκαλεῖτο ἐμπροσθεν ὁ Θεόφραστος, μετωνόμασε δὲ αὐτὸν ὁ Αριστοτέλης Θεόφραστον, ἅμα μὲν φεύγων την τοῦ προτέρου ὄνόματος κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φράσεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπιτηματινόμενος· ἀπαντας μὲν γάρ λογίους ἐποίησε τοὺς μαθητὰς Αριστοτέλης, λογιώτατον δὲ Θεόφραστον. Αντισσα δὲ ἐφεξῆς ἐστι τῷ Σιγρίῳ πόλις, ἔχουσα λιμένα. Ἐπειτα Μῆδυμνα ἐντεῦθεν δὲ ἡν Αρίων, ὁ ἐπὶ τῷ δελφῖνι μυθευόμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ηρόδοτον εἰς Ταίναρον συνθῆναι, καταποντωθεὶς ὑπὸ τῶν ληστῶν οὗτος μὲν οὖν κιθαρωδός. Καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶ καὶ τῆς αὐτῆς υἱόν, τὸν πρῶτον αὐτὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἐπταχόρδῳ γρηγόριμον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἐπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·

Σοὶ δὲ ἡμεῖς τετράγυρους ἀπογρέψκυτες ἀσιδῆν,
Ἐπιτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

Καὶ Ἑλλανίκος δὲ Λέσβιος συγγραφεὺς, καὶ Καλλίας, ὁ τὴν Σαπφῷ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος.

§. 5.

Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λέσβου νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσι, ὡς δὲ Τιμοσθένης φησὶ, τετταράκοντα· καλοῦνται δὲ Ἐκατόννησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόννησος, κατὰ

Ἔθος τε τοῦ ὑγράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς τοιούτοις, ὡς 618. Μυδόνησος, καὶ Προκόνητος λέγεται, καὶ Ἀλίσσηνησος· ὥστε Ἐκατόνητοι εἰσὶν, οἵου Ἀπολλώνηντοι· Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων. Παρὰ πᾶσαν γέροδη την παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐτετίμηται μέχρι Τενέδου, Σμινθευς, ἢ Κιλλαίος καλούμενος, ἢ Γρυνεὺς, ἢ τίνα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων, Πλησίου δὲ τούτων ἐσὶ καὶ ἡ Ποροσελήνη, πόλιν ὄμοιωνυμον ἔχουσα ἐν ἔχυτῃ καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μείζων αὐτῆς, καὶ πόλις 619. ὄμοιωνυμος ἕρημος, ἱερὸν ἀγίουν ἔχουσα Ἀπόλλωνος.

§. 6.

Τὰς δὲ δυστημίας τῶν ὄνομάτων φεύγοντές τινες, ἐνταῦθα μὲν Ποροσελήνην δεῖν λέγειν φασί· τὸ δ' Ἀσπόρδηνον ὄρος τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺν καὶ λυπρὸν ὅν, Ἀσπόρηνον καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν, Ἀσπορηνῆς. Τί οὖν φήσωμεν τὴν Πόρδαλιν, καὶ τὸν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου,

Σὺν πορθακοῖσιν ἐκπεσόντες ἴμάσιν,
ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ που κωμῳδίᾳ,
Πορθακὸν τὸ χωρίον,
τὸ λιμναῖον; Διέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ισον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ
Λήμνου καὶ Χίου, σχεδόν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω γαστίων.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τοὺς Τρῶας οἰκειότητος ὑπάρχούσης τοῖς τε Λελεξὶ καὶ τοῖς Κιλιξὶ, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῷ Καταλόγῳ. Εἰκός δὲ διὸ

494 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

619. τὴν τῶν ἡγεμόνων διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν,
οὐλέγους ὑπολειφθέντας τοὺς Κελίκας ὑπὸ τῷ Ἐκτορὶ τάττεσθαι·
Οἱ τε γάρ Ήετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγονται πρὸ τοῦ Κατα-
λόγου διαφθαρῆναι·

Ἔτοι μὲν πατέρ' αἰμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχελλεὺς,
Ἐκ δέ πόλει πέρσεν Κελίκων εὖ υκιετάνωσαν,
Θύεντος ὑψίπουλον.

Οἱ δέ μοις ἄπτακα κατέγυρτοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἡῷ κίον τῇ μακτῇ Δῆμος εἶσαν·
Πάντας γάρ κατέπεφνε ποδάρικης δῖος Ἀχελλεὺς.

Ως δ' αὗτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι τοὺς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλή-
κασι, καὶ τὴν πόλευ·

Καὶ δὲ Νύνητ' ἔβαλεν καὶ Επίσροφον,
Πέρσεν δὲ πόλειν θείοιο Μύνητος.

Τοὺς δὲ Λελεγκάς τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν τε
οὗτω λέγῃ,

Πρὸς αὖν ἄλλος Κάρεις καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λελεγες καὶ Καύκωνες.

Καὶ πάλιν,

Σάτυιον οὗτος δίευρε
Ηὔοπιδην, ὃν ἀρχα νύμφη τέκε νηῆς ἀκύμων
Ηὐοπε βουκολέοντι παρέσχεταις Σατνιόεντος.

Οὐ γάρ οὗτως ἐξελελοίπεσσιν τελέως, ὥστε μὴ καὶ καθ' αὐτοὺς
ἔχει τί σύγημα, ὅτε τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἔτι περιόντος,

Ἀλτεω, δις Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσεις·

καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἡφανίσμενες· ἐπιφέρει γάρ,
Πήδατον αἰπήεσσιν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

Ἐν μέντοι τῷ Καταλόγῳ παρασλελοιπεν αὐτοὺς, οὐχ ἵκανον
620. ἡγούμενος τὸ σύγημα, ὡς' ἐν Καταλόγῳ τάττεσθαι· ἡ [τοῖς]

ἐπὸ τῷ Ἐκτορὶ καὶ τούτους συγκαταλέγων, οὗτος διτάς 620.
οἰκείους. Ο γάρ Λυκάων φησίν, ἀδελφὸς δὲν Ἐκτόρος·

μετανιῶσίου δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαχεόη, θυγάτηρ Ἀλταί γέροντος,
Ἀλτεώ, δὲ Δελφίσσα φύσπολίμοισι ανάσσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτην τινὰ ἔχει τὴν εἰκοτολογίαν.

§ 2.

Εἰκοτολογεῖν δ' ἐσὶ, καὶν εἴ τις τὸν ἀκριβῆ ζητεῖ κατὰ τὸν
Ποιητὴν δρον, μέχρι τόνος οἱ Κέλεκες διέτεινον καὶ οἱ Πελασγοί,
καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Κύτειοι λεγόμενοι, οἱ δὲ τῷ Εὐρυ-
πύλῳ. Περὶ μὲν οὖν τῶν Κύλικων καὶ τῶν ὑπ' Εὐρυπύλῳ τὰ
ἔνόντα εἰρηται, καὶ διότι *τὰ* πέρι τὸν Καῖκον μᾶλις περα-
τοῦνται. Τοὺς δὲ Πελασγοὺς εὐλογον τούτοις ἐφεξῆς τιθέναι,
ἐκ τε τῶν ὑφ' Ὄμηρου λεγομένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ισορίας.
Ο μὲν γάρ οὗτοι φησίν·

Ἴππόδωος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχειριώρων,
Τῶν, οἵ Λάρισσαν ἐριθώλαια ναιετάσκον·
Τῶν ἥρχ' Ἴππόδωος τε, Πύλαιος τ', δόξος Ἄρος,
Τῆς δύο Δάνειοι Πελασγοῦ Τευταμιδαο.

Ἐξ ὧν πλῆθος τε ἐμφαίνει ἀξιόλογον τὸ τῶν Πελασγῶν (οὐ γάρ
φῦλον, ἀλλὰ φῦλα ἔφη), καὶ τὴν οἰκησιν ἐν Λαρίσῃ φράζει.
Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισσαί δεῖ δὲ τῶν ἐγγύς τινα δέξασθαι
μᾶλιστα δ' ὃν τὴν περὶ Κύμην ὑπολάβει τις ὄρθιῶς. Τριῶν γάρ
οὐσῶν, ἡ μὲν καὶ Άμαξιτὸν ἐν ὅψει τελέως ἐσὶ τῷ Ἰλίῳ, καὶ
ἐγγύς σφόδρα, ἐν διακοσίοις που σαρίσιες ὡς' οὐκ ὃν λέγοιτο
πιθανῶς ὁ Ἴππόδωος πεσεῖν, ἐν τῷ ὑπέρ Πατρόκλου στήνει,
Τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης,

ταύτης γε ἀλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην χιλιοις γάρ που
τάσσοις μεταξύ. Τρίτη δὲ Λάρισσα, κώμη τῆς Ἐφεσίας ἐν τῷ

620. Καῦστριώ πεδίῳ, ἃν φασι πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ
ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρίσσηνοῦ, πλησιάζουσαν τῷ Τμῶλῳ
μᾶλλον, ἢ τῇ Ἐφέσῳ (ταύτης γάρ ἐκατὸν καὶ ὡγδοήκοντα διέχει
ςαδίους), ὅπερ ὑπὸ τοῖς Μήδοις ἦν τις τάττοι ταύτην. Ἐφέσιοι
δὲ αὐξηθεῖτες ὑπερού πολλὴν τῆς τῶν Μήδων, οὓς νῦν Λυδούς
φαμεν, ἀπετέμιστο· ὥς' οὐδὲν αὖτη ἂν τῇ τῶν Πελασγῶν Λα-
ρίσσα εἴη· ἄλλο. ἐκείνη μᾶλλον. Καὶ γάρ τῆς μὲν ἐν τῇ Καῦ-
στριώ Λαρίσσης οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ισχυρὸν, ὡς ἢν ἦδη
τότε οὐδὲ γάρ τῆς Ἐφέσου. Τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτύ-
ριόν ἔξι πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἴσορία, μικρὸν ὑπερού τῶν Τρωϊκῶν
γενομένη.

§. 3.

Φασὶ γάρ τοὺς ἐκ τοῦ Φριξίου, τοῦ ὑπέρ Θερμοπυλῶν Λο-
γρικοῦ ὄρους ὁρμηθέντας, κατέρχεται μὲν εἰς τὸν τόπον, ὅπου
νῦν ἡ Κύμη ἐξιτεῖ καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγούς, κεκοιω-
μένους ὑπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, κατέχοντας δὲ ὅμως ἔτι
τὴν Λαρίσσαν, διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἔβδομοντα σα-
δίους, ἐπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος,
ἀπὸ τριάκοντα σαδίων τῆς Λαρίσσης· ἐλόντας δὲ κτίσαι τὴν
Κύμην, καὶ τοὺς περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι·
ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τὴν τε Κύμην Φριξονίδα καλοῦσιν,
ὅμοιώς δὲ καὶ τὴν Λαρίσσαν ἐρίξηται δὲ τοῦτο ἐκμαρτυ-
ρεῖσθαι φασι. Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης ἐν τοῖς Περὶ κτίσεων
φησὶ τὴν παραλίαν τὴν νῦν Ἰωνικὴν πᾶσαν, ἀπὸ Μυκαλῆς
ἀρξαμένην, ὑπὸ Πελασγῶν οἰκεῖσθαι πρότερον, καὶ τὰς πλησίουν
νήσους. Λέσβιοι δὲ ὑπὸ Πυλαίω τετάχθαι λέγουσι σφᾶς, τῷ
ὑπὸ τοῦ Πομητοῦ λεγομένῳ τῶν Πελασγῶν ἀρχοντὶ ἀφ' οὗ
καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρος ἔτι Πύλαιον καλεῖσθαι. Καὶ Χῖοι δὲ
οἰκεῖσθαι

οίκισάς ἔσαντων Πελασγούς φασι, τοὺς ἐκ τῆς Θετταλίας. 621.
Πολύπλανου δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς ἀπαναγέσεις, ηὐξήθη
τε ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀφρόσυ εἶλαβε τὴν ἔκλειψιν, καὶ μάλιστα κατὰ
τὴν τῶν Αἰολέων καὶ τῶν Ιώνων περαίωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

§. 4.

Ιδίου δέ τι τοῖς Λαρισσαίοις συνέβη, τοῖς τε Καῦσρισμοῖς,
καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι, καὶ τρίτοις τοῖς ἐν Θετταλίᾳ ἀπαντες
γάρ ποταμόχωρον τὴν χώραν ἔσχουν οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καῦσρου,
οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐρμού, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ. Ἐν δὲ τῇ Φρικω-
νίδῃ Λαρίση τετιμῆσθαι λέγεται Πίσσος, ὃν φασιν, ἀρχοντα
Πελασγῶν, ἐρασθῆναι τῆς θυγατρὸς Λαρίσης· βιασάμενον
δ' αὐτὴν, τίσαι τῆς ὕδρεως δίκην. Κύψαντα γάρ εἰς πέθον οἴ-
νου καταμαθοῦσαν, τῶν σκελῶν λαβομένην ἔξαρα, καὶ καθεῖναι
αὐτὸν εἰς τὸν πέθον. Τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα.

§. 5.

Ταῖς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτει καὶ τὰς Αἰγαῖς προσλη-
πτέον, καὶ τὴν Τῆμνον, ὅθεν ἡνὶ Ἐρμαγόρας, δὲ τὰς ὥρτορικας
τέχνας συγγράψας. Ἰδρυνται δ' αἱ πόλεις αὗται κατὰ τὴν δρεινὴν
τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας, καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Συρο-
ναίων γῆς, παρ' ἡνὶ ὁ Ἐρμός ρεῖ. Οὐκ ἀπωθεν δὲ τούτων τῶν
πόλεων οὐδὲ ἡ Μαγνησία ἐξὶν ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλευθέρα πόλις
ὑπὸ Ρωμαίων κεκριμένη. Καὶ ταύτην δὲ ἐκάκωσάν οἱ νεωτὶ γε-
νόμενοι σεισμοί. Εἰς δὲ τάναυτία τὰ ἐπὶ τὸν Καῖκον νεύοντα, 622.
ἀπὸ Λαρίσης μὲν διαβάντι τὸν Ἐρμόν εἰς Κύμην, ἐνδομήκοντα
ζάδιοι· ἐντεῦθεν δὲ εἰς Μύριναν τετταράκοντα ζάδιοι· τὸ δὲ ἵσσον
ἐντεῦθεν εἰς Γρύνιον κακεῖθεν εἰς Ελαίαν. Ως δὲ Ἀρτεμίδωρος,
ἀπὸ τῆς Κύμης εἰσὶν Ἄδαι, εἴτ' ἄκρα μετὰ τετταράκοντα ζα-
δίους, ἡνὶ καλοῦσιν Τύραν, ἡ ποιοῦσα τὸν κόλπον τὸν Ελαιίτικὸν,

622. πρὸς τὴν ἀπεναυτίον ἄκραν Ἀρματοῦντα. Τοῦ μὲν οὖν σόματος τὸ πλάτος περὶ ὄγδοήκοντα σαδίους ἐσίν· ἐγκολπίζοντι δὲ, Μυρίνα ἐν ἔξηκοντα σαδίοις, Αἰολὶς πόλις, ἔχουσα λιμένα· εἰτ' Ἀχαιῶν λεμήν, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δώδεκα θεῶν· εἶτα πολιάρχιον Μυρινίων, Γρύνιον, καὶ ἴερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαυτεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεώς πολυτελῆς λίθου λευκοῦ· σαδίοις δ' ἐπ' αὐτὴν τετταράκοντα· εἰς δὲ ἐβδομήκοντα εἰς Ἐλαίαν, λιμένα ἔχουσαν καὶ υαύτας θυσίας τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, Μενεγέως κτίσμα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀθηναίων, τῶν συγρατευσάντων ἐπὶ Ἰλιου.
Τὰ δὲ ἔξης εἴρηται τὰ περὶ Πιτανῆν, καὶ Ἀταρνέα, καὶ τἄλλα τὰύτη.

§. 6.

Μεγίστη δέ εἰς τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη, καὶ σχεδὸν μητρόπολις αὕτη τε καὶ ἡ Λέσσος τῶν ἄλλων πόλεων περὶ τριάκοντα που τὸν ἀριθμὸν, ὡν ἐκλεκτοίπασιν οὐκ ὅλίγαι. Σκώπεται δὲ εἰς ἀναστησίαν ἡ Κύμη κατὰ τοιαύτην τεις, ὡς φατιν ἔνιοι, δόξαι, δὲ τριακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον τῆς κτίσεως ἀπέδυντο τοῦ λιμένος τὰ τεῖχη πρότερον δὲ οὐκ ἐκαρποῦτο τὸν πρόσσοδον ταύτην ὁ δῆμος· κατέσχεν οὖν δόξα, ὡς ὁψὲ γῆστημένων, δὲ εἰπὶ Ναλάττη πόλιν οἰκοῖεν. Εἶτι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, δὲ θαυμασάμενοι χρήματα δημοσίᾳ, τὰς σοὰς ὑπέθεντο· εἰτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὥρισμένην ἡμέραν, εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὅμβρος εἴη, κατ' αἰδὼ τινα κηρύττοιεν οἱ δακεῖσαι, κελεύοντες ὑπὸ τὰς σοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὴ κάρυκος οὗτω φεγγομένου, Υπὸ τὰς σοὰς ὑπέλαθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὅμβροις ὑπὸ τὰς σοὰς ὑπελευστέον, ἀν. μὴ σημάνῃ τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Άντρος δὲ ἄξιος ἡνήμηνς ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως ἀνατιλέκτως μέν εἶναι Ἐφορος, τῶν Ἰσοκράτους γυνωρίμων, τοῦ

ρίτορος, ὁ τὴν ἴσορίαν συγγράψας καὶ τὰ Περὶ τῶν εὐρημάτων· 622.
καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής αὐτὸς γάρ εἴρηκεν,
ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δίος μετώκησεν εἰς Βοιωτοὺς, Κύμην
Αἰολίδα, προολιπών·

Νάσσωτο δὲ σχῆμα^{το} Ἐλευθερίας ὀιζυρῆς ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκορη, χείρις κακῆ, θέρεις ἀργαλέη, οὐδὲ ποτὲ ἐσθλῆ.

Ομηρος δὲ οὐχ ὅμολογον μένως πολλοὶ γάρ ἀμφισβήτουσιν αὖ- 625.
τοῦ τὸ δὲ ὄνομα ἀπὸ Ἀρκάνους τῇ πόλει τετεῖσθαι· καὶ πάπερ
καὶ τῇ Μυρίνῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ
Βατιείᾳ:

Τὴν ἦτοι ἀνθροες Βατιεικην κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πελνυσκάρθυοι Μυρίνης.

Σκώπτεται δὲ καὶ ὁ Ἐφορος, διότι τῆς πατρίδος οὐκ ἔχων ἔργα
φράξειν ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἀλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδὲ
ἀμνημόνευτον αὐτὴν εἶναι θεῖων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· Κατὰ δὲ
τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἥγον. Εἶπει δὲ
διεληλύθαμεν τὴν Τρωϊκὴν ἄμα καὶ τὴν Λιολεκὴν παραλίαν,
ἔφεξῆς ὅν εἴη τὴν μεσόγαιαν ἐπιδραμεῖν μέχρι τοῦ Ταύρου,
φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν.

Κ Ε. Φ. Δ.

§. 1.

Ἐχει δέ των ἡγεμονίαν πρὸς τοὺς τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, ἐπιφανῆς πόλις, καὶ πολὺν συνεντυχίσασα χρόνον τοῖς
Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἐνθεν ἀρκτέον τῆς ἐξῆς περιοδείας· καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων, ὃπόνευ ωρμήθησαν,
καὶ εἰς ὡς κατέστρεψαν, ἐν βροσχέσι θηλωτέον. Ήν μὲν δὴ τὸ
Πέργαμον Λυσιμάχου γαζοφυλάκιον τοῦ Ἀγαδοκλέους, ἐνὸς